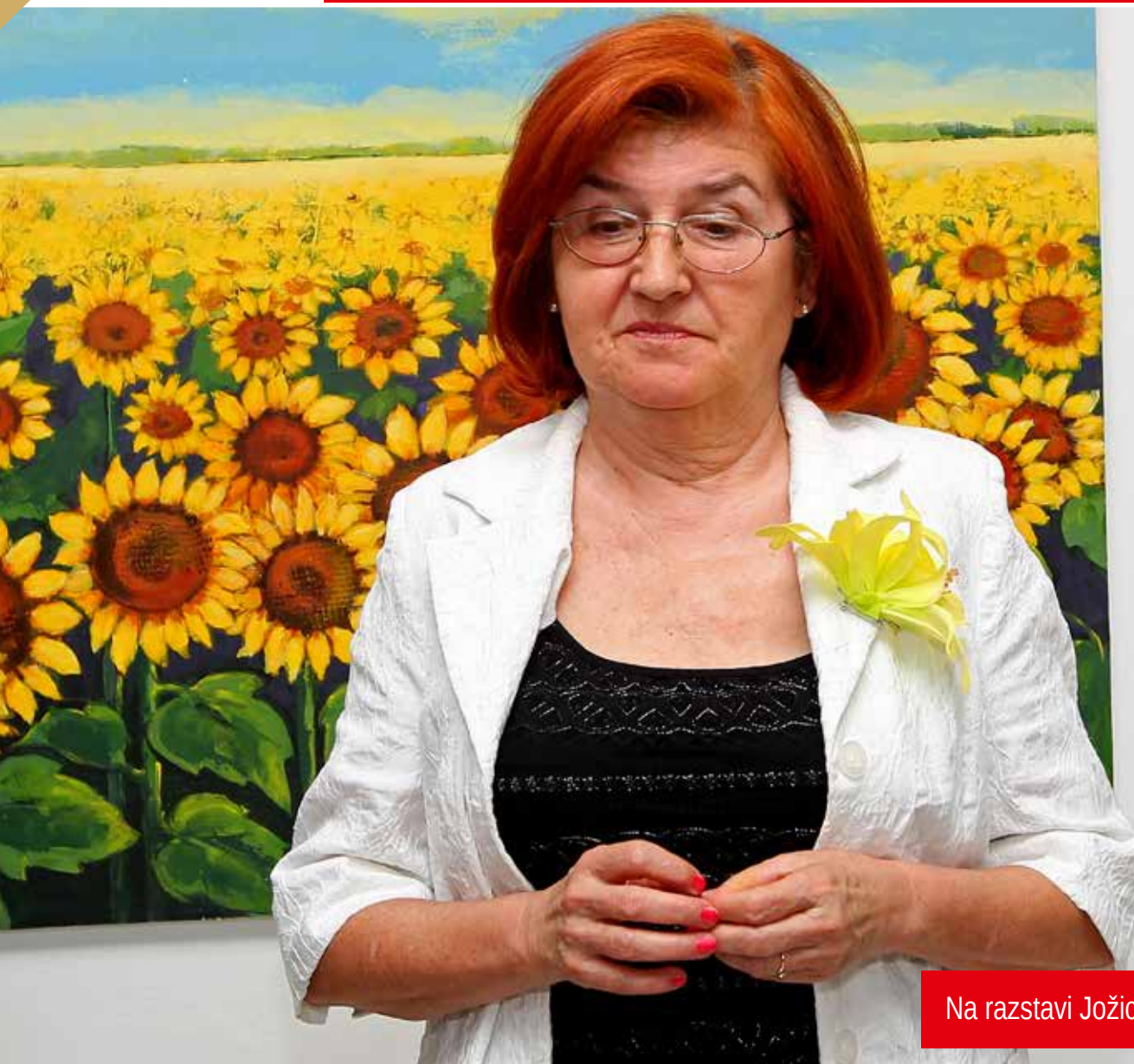

1995 - 2015 * 20 let

List

Revija za
kulturna in
druga
vprašanja
Občine
Šoštanj
in širše.

Na razstavi Jožice Klanfer

6

9

11

22

ISSN 1581-8373

9 770158 183733

Poštnina
plačana pri
pošti 3325
Šoštanj

LETO XX
ŠT. 10
11. JUNIJ 2015
1,60 EUR

PRVA OBLETNICA MS ŠOŠTANJ str. 6
ROD TOPLI VRELEC TOPOLŠICA ŽE 60 LET! str. 9
MURNI SO NAŠLI ZMAJČKA str. 11
GREMO NA SNEŽNIK! str. 22

PREMIERA FILMA

LjUBEČ ZBIRATELJ

ZVONE A. ČEBUL

Avtor filma **JANI NAPOTNIK**

KULTURNI DOM ŠOŠTANJ

ponedeljek

15. junij 2015

ob 19.33

Vabljeni

ZBIRATELJ S SRCEM

njegova zbirka pa bogastvo
za nas in bodoče rodove

TO NISO ČASI PRVIH JEANS HLAČ

»Lepo je v naši domovini biti mlad,« prepeva eden izmed slovenskih rock bendov. Verjetno nastanek besedila sovпада z dobrimi, starimi časi, ko so generacijo naših mam in očetov po končani srednji šoli ali fakulteti čakale službe. Službe z osemurnim delovnikom, s polurnim odmorom za malico in s plačo, ki je zadostila za odplačevanje morebitnega kredita, tedenski obisk trgovine, nakup oblačil pa še ostalo je. Mladi so v teh časih zahajali v kino na prostem, družili so se na igrišču in skupaj igrali košarko, poslušali so Divlje jagode in Laibach na kasetah. To so bili časi prvih jeans hlač, po katere se je bilo treba odpeljati v Trst ali sosednjo Avstrijo.

Danes je pot mladih bistveno drugačna, čeprav sta od časov, ko se zdi, da sta se pri nas še cedila mleko in med, minili le dobri dve desetletji. Po končani srednji šoli mladi na množično odhaja na študij. Nekoč so bili redki tisti, ki so študirali. Danes so redki tisti, ki ne študirajo. In ne mečimo si peska v oči – ne rojevajo se vse pametnejše generacije! Verjetno gre odgovor iskati v kapitalistično usmerjeni družbi, ki za dobrobit svojih potreb vsako leto razpiše več možnih študijskih programov in prilagodi (beri spusti) raven potrebne znanja za napredovanje povprečnežem. Tako imamo polne predavalnice študirajoče mladine, o znanju ne bi razpravljala na tem mestu, realnih delovnih mest pa vse manj. Kaj bomo z vsemi diplomiranimi in magistriranimi pravniki, ekonomisti, učitelji? Mogoče bi naši vele mojstri s Šubičeve 4 v Ljubljani na kateri od svojih sej razpravljali tudi o tem?! Tolikokrat slišim nasvete starejših kolegov, češ da naj uživam študentska leta, saj so to najboljša leta. Delno to drži – študentski status prinaša številne ugodnosti. Od subvencionirane prehrane, možnosti bivanja v študentskem domu po subvencionirani ceni, o položnicah za osnovno zdravstveno zavarovanje mi še ni treba razmišljati, pičlih sto evrov mesečno napraskam skupaj s službami prek študentskega servisa. Ker nekako je pač treba preživeti iz meseca v mesec, o štipendiji si ne upam sanjati. Pa toliko možnosti za mobilnost, da imamo, pravijo. Saj drži. Nizko cenovni prevozniki te za vrednost jeans hlač, v katerem je več elastana kot česar koli drugega, odpeljejo v London. Učenje tujih jezikov je postalo bistveno bolj dostopno. Dostop informacij, brez da bi imeli naročen kakršenkoli časopis, je na voljo že skoraj vsaki hiši – internet nam je res polepšal življenje. Namesto da bi popoldneve zapravljali med starimi knjigami in debelimi stenami ljubljanskega NUK-a

v iskanju zelenih podatkov, jih pridobimo le z dvema klikoma do svetovnega spleta. Razvoj tehnologije nam je bistveno olajšal življenje, a iz nas naredil socialne invalide, nas polenil in vzel lepe stvari, ki so imele svoj čar. Ni več druženja v kinu na prostem. Ni več igranja košarke na igrišču. Danes so Facebook, Tinder, Snapchat in spletne igrice tiste, ki nas družijo. Žalostno, kajne? Študijska skupina v petek po zadnjem predavanju ne gre na hladno pivo v bar, nasproti fakultete. Zakaj pa bi se družili, zdaj smo pri koncu študija in mnoge nažira tekmovalnost, saj smo – po mnenju nekaterih – konkurenca. »Resno?« se zamislím. Za katerim vogalom so se zatakile in ne morejo naprej vrednote prijateljstva, pomoči, sodelovanja? To niso več časi prvih jeans hlač, po katere se je bilo treba odpeljati v Trst ali sosednjo Avstrijo.

Ni vse črno in ni vse belo. Verjetno bi bil najboljši izraz današnjega življenja petdeset otenkov sive. Tako pač je. Pravijo, da je vsaka generacija odraz družbe. Če pogledamo razmere v državi, mladina ne moremo biti bistveno drugačna. Boljša. Slabša. Kakor hočete. In ko nam boste naslednjič zavidali mladost, ne pozabite, da sicer res imamo mladost, nimamo pa brezskrbnosti. Vsako študentsko obdobje se enkrat izteče in naša cona udobja se tukaj konča. Po končanem študiju in v mojem primeru še enoletnem

brezplačnem pripravništvu si želim službo. Ne sanjam o takšni, ki se bo začela ob sedmih zjutraj in končala ob treh popoldne, niti o redni plači petnajstega v mesecu ne. Želim si samo službo, četudi bom delo po četrti ali peti popoldan nosila domov in bo plača zamujala nekaj dni. Marsikaj smo že »požrli« mladi in marsikaj smo še pripravljeni »požreti«, da bi le imeli službe. In nekega dne svoj prvi avto, svoj kavč, kuhinjo in svoje stanovanje. Ker verjemite, tudi nam ni prijetno pri tridesetih in čez deliti kopalnice in kuhinje s starši in prositi za dovoljenje za izposojavo avtomobila. Čekiranje novih prostih delovnih mest, pisanje prošenj za službo, slaba volja, »socialka«, ki brez mama hotela ne bi pokrila niti osnovnih potreb. Tako pač je. Ne poslušajte se več glasba na kasetah ali CD-jih, poslušajte se s spleta ukradena brezplačna glasba. Poslušajte se od »cigumigubalkanijade« do narodno-zabavne glasbe pod sloganom »ni veselice brez golice« in starega dobrega rocka, ker dobrega ne delajo več. Namesto romantičnega kina na prostem zaviti v odejo s kolicami, pečenimi v mikrovalovni pečici, gledamo filme na prenosniku. Ne bomo lagali – filmi niso izposojeni v knjižnicah. Mi pač ne živimo v časih prvih jeans hlač, po katere se je bilo treba odpeljati v Trst ali sosednjo Avstrijo. Živimo v drugačnih, morda boljših, morda slabših – le kdo bi vedel – časih! Dejstvo pa je, da smo mladi! In tega nam ne morejo vzeti!

Vir: splet

VSEBINA

Revija za kulturna
in druga vprašanja
občine Šoštanj in širše.

3 Uvodnik

5 Razpis

6 Dogodki in ljudje

14 Muzej

15 Podoba kulture

16 Portret

19 Šport in rekreacija

23 Zabavna stran

Izdaja

Zavod za Kulturo Šoštanj
Trg Svobode 12, 3325 Šoštanj
zanj Kajetan Čop, direktor
Izdajanje Lista finančno omogoča
Občina Šoštanj, zanjo Darko Menih,
župan.

Odgovorni urednik

Peter Rezman

*Kritične pripombe na vsebino ali
obliko Lista bodo dosegle svoj
namen le, če jih boste posredovali
s kratkim sporočilom na
e-naslov list.urednik@gmail.com*

Vodenje redakcije

mag. Milojka Bačovnik Komprej

Jezikovni pregled

ZUK Rezman

Oblikovanje, prelom strani

Media Center, Marko Gorjup s.p.

Tisk

Eurograf d.o.o.

Naklada

700 izvodov.

Vse sodelavce prosimo, da prispevke
za LIST št. 11, pošljete najkasneje do
17. junija 2015 na elektronski naslov:
list.revija@gmail.com

Foto naslovnice:

Dejan Tonkli

Fotografije na zadnji strani:

Vrtec Šoštanj

Opravičilo

V prejšnji številki smo pomotoma
napačno označili avtorstvo fotografije
na straneh 8 in 9. Pod fotografijo smo
podpisali Dejana Tonklja, vendar je
avtor fotografije Marjan Tekauc. Za
napako se opravičujemo.

Uredništvo Lista

OBČINA ŠOŠTANJ
KOMISIJA ZA PRIZNANJA
 Trg svobode 12, 3325 Šoštanj,
 telefon: (03) 89 84 300,
 fax: (03) 89 84 333

Občina Šoštanj, Komisija za priznanja na podlagi Odloka o priznanjih Občine Šoštanj (Uradni list Občine Šoštanj, št. 7/2011) objavlja

JAVNI R A Z P I S

ZA ZBIRANJE PREDLOGOV ZA PODELITEV PRIZNANJ OBČINE ŠOŠTANJ V LETU 2015

1. Javni razpis je objavljen za zbiranje predlogov za podelitev priznanj Občine Šoštanj v letu 2015. Podeliti je mogoče največ:

- eno priznanje Častni občan Občine Šoštanj,
- tri Priznanja Občine Šoštanj,
- tri Plakete Občine Šoštanj.

2. Predloge za podelitev priznanj Občine Šoštanj v letu 2015 lahko podajo:

- občani in združenja občanov iz Občine Šoštanj,
- zavodi, politične stranke, gospodarske družbe in druge pravne osebe s sedežem ali organizacijsko enoto v Občini Šoštanj ter
- subjekti lokalne skupnosti.

Posamezni predlagatelj lahko poda največ:

- en predlog za podelitev priznanja Častni občan Občine Šoštanj,
- tri predloge za podelitev Priznanja Občine Šoštanj in
- tri predloge za podelitev Plakete Občine Šoštanj.

Predlagatelj ne more za prejem priznanja predlagati sebe.

3. KRITERIJI ZA PODELITEV PRIZNANJ

Častni občan Občine Šoštanj Priznanje Častni občan Občine Šoštanj lahko prejme posameznik, ki je s svojim delovanjem, dosežkom ali uspehom doprinesel izjemni prispevek h kakovosti življenja in dela občanov Šoštanja, k razvoju v Občini Šoštanj ali k uveljavitvi in ugledu Občine Šoštanj na področju gospodarstva, znanosti, umetnosti, kulture, zdravstva, vzgoje in izobraževanja, športa, humanitarnih dejavnosti ali katere druge dejavnosti na državni ali mednarodni ravni.

Priznanje Občine Šoštanj Priznanje Občine Šoštanj lahko prejmejo posamezniki, skupine ali združenja posameznikov, društva, organizacije, skupnosti, zavodi, podjetja in druge pravne osebe. Podeli se za takšna dejanja, delovanje, dosežke ali uspehe, ki so opazno izboljšali kvaliteto življenja ali dela občanov ali so opazno povečali razvoj v Občini Šoštanj ali ugled Občine Šoštanj na področju gospodarstva, znanosti, umetnosti, kulture, zdravstva, vzgoje in izobraževanja, športa, humanitarnih dejavnosti ali katere druge dejavnosti.

Plaketa Občine Šoštanj Plaketo Občine Šoštanj lahko prejmejo posamezniki, skupine ali združenja posameznikov, društva, organizacije, skupnosti, zavodi, podjetja in druge pravne osebe. Podeli se za dejanja, delovanje, dosežke ali uspehe, ki so kakorkoli pozitivno učinkovali na kvaliteto življenja ali delo občanov, na razvoj v Občini Šoštanj ali na ugled Občine Šoštanj na področju gospodarstva, znanosti, umetnosti, kulture, zdravstva, vzgoje in izobraževanja, športa, humanitarnih dejavnosti ali katere druge dejavnosti.

4. Predlog za podelitev priznanj mora vsebovati:

- podatke o predlagatelju (ime in priimek oziroma naziv, naslov stalnega prebivališča oziroma sedeža pravne osebe ali organizacijske enote),
- ime, priimek, datum in kraj rojstva ter naslov stalnega prebivališča, lahko pa tudi druge
- opredeljene oznake predlaganega prejemnika priznanja, če gre za posameznika ali skupino posameznikov,
- firmo oziroma registriran ali drug uradni naziv, sedež in organizacijsko enoto, lahko pa tudi druge opredeljene oznake predlaganega prejemnika priznanja, če gre za združenje
- posameznikov, politično stranko ali drugo pravno osebo,
- navedbo predlaganega priznanja,
- navedbo dejanja, delovanja, dosežka ali uspeha, zaradi katerega je predlog podan in utemeljitev predloga,
- listine, katere izkazujejo dejanje, delovanje, dosežek ali uspeh ter izpolnitev kriterijev za priznanje po predlogu, če obstajajo.

5. Prejemnike priznanj Občine Šoštanj določi s sklepom Občinski svet Občine Šoštanj.

Podelitev priznanj Občine Šoštanj opravi župan praviloma na svečani seji Občinskega sveta Občine Šoštanj ob prazniku občine, ali ob drugi primerni priložnosti, kot je kulturna prireditev, športna prireditev ali druga javna prireditev, katere narava je skladna s priznanjem, ki se bo podelilo.

6. Predlagatelji naj predlog za podelitev priznanj podajo na obrazcu, katerega dobijo pri občinski upravi in na spletni strani Občine Šoštanj in vložijo ali pošljejo na naslov Občina Šoštanj, Komisija za priznanja, Trg svobode 12, 3325 Šoštanj, **od 15. 6. 2015 do 26. 8. 2015 do 12. ure.**

Predlog mora biti oddan v zaprti kuverti z oznako »**JAVNI RAZPIS ZA PRIZNANJA**«.

Prepozno predložene predloge in predloge, ki jih niso podali upravičeni predlagatelji, bo komisija izločila iz nadaljnje obravnave.

Predsednik Komisije za priznanja pri Svetu Občine Šoštanj Srečko Potočnik, l. r.

PRVA OBLETNICA DELOVANJA MS ŠOŠTANJ

V Šoštanju, na Trgu bratov Mravljakov 7, od 20. maja 2014 dalje, pod okriljem CSD Velenje in Občine Šoštanj deluje Medgeneracijsko središče Šoštanj. V prvem letu delovanja smo izvedli veliko različnih kuharskih delavnic, ki so bile sladko in slano obarvane, eno izmed njih pa je vodila gospa Marinka Menih, pokazala nam je pripravo domače skute, katero smo z veseljem poskusili.

tore VTV-ja in snemanje oddaje Dobro jutro. V Topolšici smo obiskali lončarja Igorja Bahorja ter skupaj z gospo Niko poslikali glinene lončke in jih dali zapeči v posebno peč..

Potapljač Marko Milešič Šerdoner nam je na zelo zanimiv in strokoven način predstavil potapljanje v Družmiskem jezeru. V Gaberkah smo si skupaj z gospodom Francem Šteharnikom ogledali maketo in se sprehodili po gozdni učni poti, v Velenju pa smo z Mladinskim centrom

na različnih delavnicah. S krožkom Slovenija, te poznam?, smo si ogledali veliko znamenitosti Slovenije in se pri tem tudi prijetno zabavali. Z MZPM Velenje smo na prireditvi treh občin (Šoštanj, Velenje in Šmartno ob Paki) ob Tednu otroka sodelovali z Janovim harmonikarskim nastopom.

Udeležili smo se Katarininega sejma pred in se predstavili s stojnico razstavljenih izdelkov udeležencev MS ŠOŠTANJ. Bili smo zelo ponosni, saj si je našo stojnico z razstavljenimi izdelki ogledalo zelo veliko ljudi. Ponosni smo na skupen projekt s Karitasom, ker smo udeleženci MS Šoštanj spletili 120 različnih šalov, ki so dobili decembra nove lastnike, da so jih grel v mrzlih zimskih dneh.

V MS ŠOŠTANJ se je predstavil Stojan Knez s svojo knjigo za odrasle: Iz duše v tvoje srce in nam polepšal zimski večer. V PV Zimzelenu smo izvedli praznični nastop skupaj z različnimi glasbeniki GŠ FKK Velenje – oddelek Šoštanj in polepšali praznično vzdušje stanovalcem in zaposlenim.

S prostovoljci srednje zdravstvene šole Slovenj Gradec in njihovo mentorico profesorico gospo Darjo Katanec smo izpeljali množično obiskane meritve krvnega sladkorja in krvnega tlaka. Ogledali smo si Jajčarijo, razstavo slik na Velenjskem gradu in v avli občine Velenje.

V Tednu ljubiteljske kulture smo sodelovali na Festivalu petja na prostem ter skupaj s 196 pevci z veseljem zapeli šoštanjsko himno. Vsako sredo sodelujemo s Kegljaškim klubom Šoštanj in mentorjem gospodom Alojzom Fidejem na Kegljšču. Prejšnji mesec so se nam na keglišču pridružili še otroci iz Mestne knjižnice Šoštanj. Sodelovali bomo tudi v prihodnje, še posebej v Šoli kegljanja med počitnicami.

Organizirali smo medgeneracijski ogled Vrtca Šoštanj. Prisluhnili smo strokovni razlagi ravnateljice vrtca gospe Mileni Brusnjak in žareli ob nasmejanih obrazih otrok. Na terenu smo pomagali grabiti, zlagati drva za zimo, sadili smo krompir in se tako seznanili z določenimi opravili. Petkove Ustvarjalne delavnice vodi naša stalna gostja gospa Melita Praznik. Vedno se imamo zelo lepo, ponosni pa smo na vse naše izdelke, ki so nastali pod njenim strokovnim vodstvom. Hvala direktorju KZ ŠD gospodu Ivu Drevu za ves podarjen jabolčnik, še posebej pa za 30 litrov le-tega ob prvi obletnici delovanja MS Šoštanj.

Prireditve ob prvi obletnici delovanja Medgeneracijskega središča Šoštanj je potekala v petek, 22.5.2015, v veliki sejni sobi občine Šoštanj. Z različnimi instrumenti so se nam predstavili učenci GŠ FKK Velenje - oddelek Šoštanj in nam polepšali deževni popoldan. Nastopala je Elizabeta Kavšak s flavto, Bor

Foto: arhiv

S policistom gospodom Zoranom Stojkom Krevzlom smo si ogledali policijsko pisarno v prostorih občine Šoštanj in se pogovarjali o delovni odgovornosti policista. V naših prostorih sta predavali arhitektki Mateja Kumer in Urška Delopst na temo VARNA STAROST - VARNO STANOVANJE.

V Plešivcu smo z zanimanjem prisluhnili žal že pokojnemu čebelarju Edu Stropniku, ki nam je povedal veliko zanimivosti o čebelah in pokazal svoj čebelnjak. Sodelovali smo pri simbolni zasaditvi avtohtonega drevesa pred OŠ KDK Šoštanj ob tednu ljubiteljske kulture. Kolesarili smo okoli Velenjskega jezera, ogledali smo si prostore TEŠ – a in se povzpeli na vrh bloka 4. Na verandi gostišča Acman smo skupaj z gospodom Mitjem Acmanom mešali zelo okusne brezalkoholne koktajle in se prijetno osvežili.

Z vlakom smo se odpeljali na medgeneracijski izlet na Polzelo, kjer smo si ogledali Tovarno nogavic Plozela in grad Komenda ter se posladkali z rogljički v sladkem butiku. Z avtobusom smo se odpeljali v Velenje, kjer smo si z gospo Jano Sulejmanović ogledali pros-

sodelovali na Indijanskem kampu.

Spoznali in ogledali smo si znamenitosti Šoštanja: Muzej usnjarstva na Slovenskem, Mayerjovo vilo in Mestno galerijo Šoštanj. Z gospo Špelo Poles, sodelujemo ob različnih dogodkih in naše vezi sodelovanja so zelo prijetne. Z Zavodom za kulturo Šoštanj sodelujemo predvsem z udeležbo na različnih prireditvah, največkrat v Mestni galeriji. Večkrat smo gostili glasbenike GŠ FKK Velenje – oddelek Šoštanj, ki so nam vedno z veseljem zaigrali na različne instrumente. Ustvarjali smo z domačinom gospodom Valentinom Heindlom, izdelali smo lepe lesene izdelke, ki lepšajo tudi naše prostore. Z domačinko gospo Romano Kolenc smo središče okrasili s strahci in bučami iz balonov in se pri tem zelo zabavali!

Gostili smo udeležence socialne vključenosti iz Velenja in skupaj z njimi slikali na steklo, kljekljali ter se preizkusili v pirografiji. Ponosni smo na njihovo vztrajnost in spretnost na različnih področjih. Sodelovali smo z Univerzo za tretje življenjsko obdobje z udeležbo na Festivalu vezenja in na Festivalu za starejše ter

Golob s klavirsko harmoniko, Lara Skornšek s kljunasto flavto, Luka Skornšek s kitaro, Ožbej in Zala Kavšak v duetu s kljunasto flavto, Es-tera Koželjnik s kljunasto flavto, Jan Novak s klavirsko harmoniko, Tilen Apatič s saksofonom in Žan Novak s klavirsko harmoniko. Po predstavitvi dela v MS Šoštanj, je gost Stojan Knez predstavil svojo knjigo za otroke Kamay, žarek, ki nikoli ne ugasne.

Prireditve ob prvi obletniki so se udeležili številni gostje, med njimi tudi župan gospod Darko Menih prof., višja svetovalka za družbene dejavnosti gospa Alenka Verbič, direktorica CSD Velenje gospa Lidija Hartman Koletnik, višja svetovalka za odnose z javnostmi gospa Tjaša Rehar, profesor GŠ FKK Velenje gospod Zmago Štih, podpredsednica Univerze za tretje življenjsko obdobje in tudi tajnica DU Šoštanj, gospa Zdenka uršnik, predsednik NK

Šoštanj gospod Roman Kavšak, profesorica Srednje zdravstvene šole Slovenj Gradec gospa Darja Katanec, predsednica pevskega zbora DU gospa Anics Rotovnik, gospa Sanja Salmič Hojan inštituta Integra, predstavnica Medgeneracijskega centra Velenje gospa Edita Tamše, vodja Središča za samostojno učenje gospod Gregor Šmit, mnogi prijatelji in številni Šoštanjčani.

Za sladko presenečenje se zahvaljujem Občini Šoštanj, ki je podarila slastno torto. Le-to sva po zaključku prireditve razrezali skupaj z direktorico CSD Velenje, gospo Lidijo Hartman Koletnik. Zaradi velikega zanimanja, sem se odločila, da smo v petek, 29.5.2015 pripravili tudi ponovitev prireditve pred in v prostorih MS Šoštanj. Nastopali so 4 učenci GŠ FKK Velenje – oddelek Šoštanj. Bor Golob, Jano Novak in Žan Novak so nam zaigrali na harmoniko, Tilen

Apatič pa na saksofon. Veseli glasbeniki so nam polepšali sončen uvod v ponovitev prireditve. V samem središču pa je sledila predstavitev dejavnosti MS Šoštanj kratka predstavitev knjige za otroke: Kamay, žarek, ki nikoli ne ugasne, avtorja Stojana Kneza. Ponovitve prireditve so se udeležili številni Šoštanjčani.

Hvala gospe Marti Pirečnik za sladko presenečenje, saj nam je zokusnim pecivom polepšala zaključek prireditve in gospe Slavki Heindl za ročno izdelano čestitko. Vsem, ki so v prvem letu delovanja MS Šoštanj sodelovali na različne načine z nami, se iskreno zahvaljujem v upanju, da bo sodelovanje potekalo tudi v prihodnje. Vse generacije prijazno vabljeni v MS Šoštanj, kjer se imamo vedno zelo lepo in bomo poskrbeli, da nam bo z vašo pomočjo lepo še naprej!

Natalija Novak

VODEN OGLED VRTCA ŠOŠTANJ V OKVIRU PROJEKTA OHS

Največji festival kakovostne gradnje, nepremičnin in arhitekture, Odrpte hiše Slovenije, je letos odprl svoja vrata med 15. in 17. majem, ko je potekal tudi voden ogled Vrtca Šoštanj.

Arhitekt Matic Lašič je zbrane popeljal skozi objekt in razložil, na kaj so bili pri projektiranju objekta posebej pozorni. Izpostavil je velikost objekta (3600 m²) in v tej povezavi poudaril, da objekt na zunaj ne deluje tako ogromen. Nadalje so veliko pozornosti posvetili dobremu počutju uporabnikov v objektu, kar so dosegli z akustičnimi oblogami v prostorih, kjer se pretežno zadržujejo otroci: igralnice, garderobe in skupni prostori. Les daje objektu svojevrstno toplino, odlično pa so urejeni tudi vsi spremljevalni prostori: kuhinja, prostori uprave, servisni prostori, skladišča...

Ogleda se je med drugim udeležil tudi župan Občine Šoštanj Darko Menih, ki je povedal, da je ponosen na šoštanjski vrtec, ki je zagotovo eden izmed najlepših v Sloveniji. S tem se je strinjala tudi ravnateljica mag. Milena Brusnjak, ki je povedala, da se tako otroci kot zaposleni v novih prostorih odlično počutijo in da so pohval deležni tudi od drugega.

Foto: arhiv

Mateja Kumer, predsednica sveta staršev se je pridružila mnenju ostalih in dejala, da so starši in otroci z novimi prostori zelo zadovoljni. Obiskovalci so v dveh urah dobrega

spoznali novi Vrtec Šoštanj.

Tjaša Rehar, univ. dipl. nov.,
višji svetovalec za odnose z javnostmi

OBLETNICA POSTAVITVE MARIJE ROŽNOVENSKE

Pred petindvajsetimi leti, 24. junija 1990, so na trgu Bratov Mravljakov ponovno postavili kip Marije Rožnovenske. Šoštanjčani smo bili takrat priča zgodovinskemu dogodku. Nebo nad mestom se je tistega nedeljskega dopoldneva počasi prebujalo, izza oblakov se je sramežljivo prikazalo sonce in naznanilo, da se bo tega dne v trgu zgodilo nekaj veličastnega v duhu vere, upanja in veselja.

Ljudje so prihajali od vse povsod, od blizu in daleč. Več kot 2000 jih je prišlo na Šoštanjski osrednji trg. Želeli so se pokloniti tistemu kar jim je bilo v preteklosti odvzeto in znova vrnjeno. Na tej slovesnosti je spregovoril in obenem odkril ta sakralni spomenik takratni predsednik sveta krajevnih skupnosti Šoštanj, Matjaž Natek. V programu so še sodelovali godba Zarja in Mešani pevski zbor Svoboda. Pri tej otvoritvi cerkev ni sodelovala. Je pa blagoslov bil oprav-

ljen na lepo nedeljo junija leta 1991, ko je Slovenija postala samostojna država. Največja zahvala in zasluga, da je danes Marija v Šoštanju, gre prav Viktorju Kojcu, ki je septembra leta 1972 ob pomoči sokrajanov in članov gasilskega društva Šoštanj pripeljal v domači kraj ta dragocen in težak tovor, kateri je bil shranjen v grajskem stolpu in depoju muzeja v Laškem. Ob tem je treba spomniti, da je prvotno znamenje kipa sv. Marije iz kraškega marmorja stal

Foto: arhiv

na sredini trga, to je na mestu, do koder je segala voda. Postavila sta ga zakonca Woschnag v začetku 80.-ih let 19. Stoletja. Marija naj bi varovala prebivalce pred hudimi poplavam reke Pake, kajti v tistem času je Paka pogosto poplavljal tako, da je bilo

Marija je bila odstranjena po drugi svetovni vojni leta 1952. Po tem se je njena pot iz Šoštanja nadaljevala v Družmirje, nato v Slovenske Konjice, kasneje v Laško, iz Laškega je bila prepeljana nazaj v Šoštanj, od tu pa naprej na Velenjski grad. Znova se je vrnila nazaj na

Šoštanjski trg leta 1990. To potovanje kipa matere božje je trajalo 38 let.

Ureditveni načrt Šoštanja, izdelan na Zavodu za urbanizem Velenje v letu 1989, je predvideval postavitve kipa Marije. Krajevna skupnost Šoštanj (predsednik takrat Matjaž Natek) je naročila pri omenjenemu zavodu izvedbeni projekt postavitve kipa Marije na trgu bratov Mravljakov v Šoštanju. Tehnično poročilo je bilo izdano novembra 1989. Vodja projekta je bil takrat Marko Vučina. Odgovorni projektant pa Edvard Vučina – Edi, ki je sam

Foto: arhiv

izdelal načrte. Za podstavek je izbral že znan italijanski toskanski red iz 16. stoletja ki temelji na klasičnem grškem slogu. Spomladi leta 1990 so jo po ureditvenem načrtu iz leta 1989 umestili na rob trga in jo usmerili proti severu. Za obnovo kipa je poskrbel domačin - kipar Franc Ravnjak.

S to ponovno postavitvijo je Marija dobila novo simbolno vlogo, postala je zaščitnica novega obdobja v razvoju Šoštanja.

Rajko Zaleznik

LJUBEČ ZBIRATELJ

Zvone A. Čebul med svojimi starinami v arheološki zbirki v Vili Mayer.

Foto: Jani Napotnik

Zvone A. Čebul je domoljub in šoštanjski zbiratelj starin. Rojen je bil leta 1933 v Šoštanju, kjer vseskozi živi. Njegova obsežna in raznovrstna zbirka nastaja že več kot sedemdeset let.

Najprej so bili v njej pretežno stari kovanci in znamke, nato pa so zbirko začeli dopolnjevati še drugi predmeti: npr. ostanki ameriškega bombnika, ki je leta 1944 strmoglavil v Šoštanju, stare knjige, razglednice, podobice, kipi, orodje, posodje, listine, fotografije, dokumenti ... skratka vse, kar ima pridih preteklosti in patino. Majhen del Čebulove zbirke je od leta 2010 na ogled v stalni zbirki v Vili Mayer v Šoštanju.

Sedemdesetletnico zbirateljstva šoštanjskega zbiratelja Zvoneta A. Čebula bomo v Šoštanju obeležili s tremi dogodki. V ponedeljek, 15. junija 2015 bomo v Kulturnem domu Šoštanj premierno predvajali avtorski film Janija Napotnika o zbiratelju Čebulu. Naslov filma je LJUBEČ ZBIRATELJ. Predvajali ga bomo ob 19.33 uri (1933 je uradna letnica zbirateljevega rojstva, čeprav se je rodil 31. 12. 1932 tik pred polnočjo).

Jeseni, 22. septembra 2015 bomo v sklopu treh dogodkov odprli majhno razstavo o cerkvi sv. Mihaela v Družmirju. Zaradi premogovništva je bila stavba natanko pred štiridesetimi leti porušena. Pred tem ni bila strokovno dokumentirana in tudi med rušenjem niso bili ohranjeni vsaj arhitekturno povedni deli stavbe. Lokalni zbiratelj, med

njimi Zvone A. Čebul, so rešili nekaj materialnih ostankov stavbe, ki jih bomo predstavili javnosti in ob tem zbirali spomine na potopljeno vas Družmirje.

Zbiratelj Čebul je od leta 2011 častni občan Občine Šoštanj. Leta 2012 je prejel še listino o častnem članstvu Šaleškega muzejskega in zgodovinskega društva, ki bo 1. oktobra 2015 v

Vili Mayer pripravilo pogovor s svojim častnim članom.

Dogodke pripravljamo ob sodelovanju Občine Šoštanj, Krajevne skupnosti Šoštanj, Zavoda za kulturo Šoštanj, Vile Mayer in Šaleškega muzejskega in zgodovinskega društva.

V. M.

60 LET TABORNIŠTVA V TOPOLŠICI

Leta 1955 je bila ustanovljena prva taborniška enota v Šaleški dolini ustanovljena prav v Topolšici, kjer smo v zadnjih dneh veliko praznovali.

Z vmesnimi premori, se je ime Rod Topli vrelec Topolšica ohranilo še do danes. V sklopu prireditev ob prazniku Krajevne skupnosti Topolšica smo se tudi taborniki izkazali na taborniškem dnevu. Za obiskovalce in krajanje smo pripravili čudovit tabor z gugalnico, razstavo slik in veličastnim vhodom. Taborništvo smo predstavili preko delavnic, raznih iger in kratkih orientiringov v kraju. Tudi g. župan Darko Menih si je ogledal tabor in podoživel svoje taborniške čase ob ogledu slik. Za uradno obeležitev jubileja smo pripravili tudi kratek program. Po

odmevnem taborniškem pozdravu vseh članov rodu na odru, je načelnica Deja Božič pozdravila obiskovalce in predstavila trenutno delujočo ekipo v Rodu Topli vrelec. K besedi je povabila tudi ustanovitelja rodu Topli vrelec (leta 1955), g. Antona Kugoniča, ki je z nami delil nekaj pripovedi o začetkih taborništva v Topolšici. Otroci so pripravili zanimivo igro, prirejeno po legendi o pujsi, ki je odkrila topli vrelec, po katerem je rod dobil ime. Ob obletnici smo posneli tudi video na pesem Zaduskaj, s katerim smo želeli opozoriti mladino in starše na probleme sodobne informacijske družbe ter poudariti pomen taborništva za življenje. Za dolgoletno aktivno delo in prispevek k razvoju taborniške organizacije smo prejeli tudi plaketo Zveze tabornikov Slovenije, ki jo je

podelila predstavnica ZTS, Eva Bolha. Starešina rodu Žan Delopst je podelil rodove zahvale vsem, ki so pomagali pri ponovni obuditvi taborništva v Topolšici, leta 2007. Deja Božič, Katja Krivec in Jona Mirnik pa so za več kot petletno aktivno delo v taborniški organizaciji, uspehe pri vodenju in organizaciji posebnih aktivnosti ter izvajanju programa organizacije v okviru rodu ali širše prejele bronasti znak Zveze tabornikov Slovenije. Veliko spominov smo obudili in poskrbeli za ponovno srečanje nekdanjih tabornikov, zato smo praznovanje zaključili še s taborniškim večerom in klepetom v bližnji kavarni ob spremljavi akustične skupine. Uspešno smo dokazali, da je taborništvo v kraju pomembno in želimo si dobrega sodelovanja s sokrajani še naprej.

Foto: arhiv

EMA VIDEMŠEK SI JE OPRTALA DESETI KRIŽ

Emi Tamše, po domače Tamšetovi iz Družmirja, poročeni z zdaj že leto dni pokojnim Mihom Videmškom, se je življenje smejalo v času po njenem rojstvu 20. maja 1925, ko je bilo Družmirje še idilična vasica, zakoncema pa se je pred natančno pred 65 leti, pri Eminih tridesetih, rodil sin Milan, nekaj kasneje še hči Ema ml. Poleg dela »v taverhu«, kasneje gospodinje, matere ter od 1964 do 1980 zaposlene delavke (sprva

v Lesni Šoštanj, kjer so izdelovali štrike iz lesa!), je rada obdelovala svojo njivo in vrt.

Zbrala je 22 let pokojniške dobe, ki jo uživa kot skromno »penzijo« še danes, ko je napolnila 90, včasih razburljivih in zaskrbljujočih let. Vedno prijetna, (nekdo mi je prišepnil da tudi lepa), prijazna in delovna ženica se je zdaj, po izgubi moža pred enim letom, umirila in doživlja vsak podarjeni dan več kot nekaj svetega, nekaj, kar želi deliti s svojim parom otrok, vnukinjo

Matejo ter pravnukoma Michele in Lanom, sorodniki in sosed. Zdravje ji še vedno dobro služi (»Jaz pa njemu«, se je pošalila, ko je prišla do besede), ob opornici, ki jo ima le ob daljši hoji in premagovanju stopnic. Mama Ema se zaveda, da so leta pred njo lahko lepa le v okrilju svoje družine. V srednje veliki hiši v Florjanu, kamor so se morali preseliti zaradi pogrezanja Družmirskega polja in njihove rojstne hiše (na dno sedanjega Šoštanjkega jezera)

tistega davnega dne leta 1984, je dobesedno srečna, kolikor pač to more biti po izgubi partnerja, čevljarja in usnarja Miha, katerim sta preživela večji in lepši del življenja. Prav v teh dneh mu prižiga svečke spomina, saj je bilo leto brez njega bolj žalostno in napolnjeno s sivino. A je tudi čas, ko se bo Ema spominjala po ne preveč lahki mladosti v družbi staršev in štirih sester (Ana in Betka še živita) le še najlepšega, kar jo je v življenju doletelo. Bila je ljubezen, ob njej pa »vseh sort, saj se je bilo potrebno trdo spoprijemati za dostojno preživljanje«, nam je še dejala. Svoje življenje bo tudi v prihodnje

delila z ovdovelim sinom Milanom (ki je ravno na njen 90-rojstni dan zaokrožil 65 let in mami prinesel šopek cvetja) ter hčerko Emo mlajšo, ki rada prihaja k njej na bratov dom, kjer se pogostokrat zbere vsa družina. Ob obisku za revijo List, ki jo prelista in prebere vsak mesec, no, zdaj vsaka dva tedna, je bila mama Ema na moč presenečena, ko je zagledal pred seboj nekdanjega sodelavca iz takratne Gorenjeve Embalažnice (avtorja članka) in ugotavljala, da je življenje, čeravno že kar dolgo, kar zdirjalo mimo nje. Ne gre in ne gre pa ji iz spomina grenka izkušnja, ko je morala, pa čeprav v novi

dom, iz hiše v Družmirju, saj so jim za ritjo že stali bagri. Miha je tam v skednju krmil živino dobesedno tako dolgo, da so pričeli podirati poslopja in takrat so se vsem trgala srca. Verjame, da je ostalo prostora v teh spominih še za kaj več, kot sliko njihove prejšnje domačije, ki jo imajo na častnem mestu v skupnem prostoru... še na družinsko fotografiranje smo jo vzeli s seboj. Sosed Ivan Matko je za spominsko sliko in dobro vzdušje zaigral na harmoniko, petje pa je kar zamrlo v trenutku, ko se je vsem nekam mudilo, le mami Emi ne.

Jože Miklavc

Ema Videmšek. devetdesetletnica ljubljena in spoštovana mama babica in prababica s svojim prazničnim šopkom.

Foto: Jože Miklavc

Videmškovo Emo so za rojstni dan pospremili v deveto desetletje življenja.

Foto: Jože Miklavc

ČEKON ANICA DOPOLNILA 90 LET

Foto: arhiv

1. maja 2015 je Anica Čekon iz Florjana pri Šoštanju dopolnila 90 let. Še vedno čila in vedra je praznovala v krogu svoje družine.

Anica se je rodila v petčlansko družino v Žekovcu pri Mozirju.

Poročila se je z možem Čekon Ivanom, s katerim sta postavila hišo v Družmirju, katero pa sta zapustila po 25 letih, zaradi pogreznja tal. Nov dom sta si postavila v Florjanu, kjer z sinovo družino prebiva še sedaj.

Ker praznuje ravno 1. Maja, so ji zgodaj zjutraj prvi čestitali poleg sorodnikov godbeniki Zarje Šoštanj, saj so prvomajsko budnico zaigrali kar na njenem dvorišču.

Vse dobro pa so ji zaželeli tudi bližnji sosede.

VETERANI ŠOŠTANJA SO KUHALI

Vsoboto 9. maja 2015, je ob Dnevu odprtih vrat vojašnice Franc Rozman Stane Celje organizirala že 5. tekmovanje v kuhanju vojaškega golaža. Tradicionalno sodelujejo ekipe Zveze veteranov vojne za Slovenijo, Zveze slovenskih častnikov in Zveze policijskih veteranskih društev Sever.

Ob lepem sončnem dnevu se je tokratnega tekmovanja udeležilo 8 ekip, med njimi štiričlanska ekipa OZVVS Šoštanj v sestavi Leon Stropnik, Alenka Slatnar, Majda Vučak ter harmonikar Martin Štrigl.

Prireditelji so poskrbeli za osnovne sestavine za pripravo golaža (meso, čebula, olje...), za ustrezne pripomočke, dodatke, postopek in seveda razpoloženje so ekipe poskrbele same.

Zavihali smo rokave in uporabili vse svoje znanje in spretnosti. Po štirih urah, kolikor smo imeli časa na razpolago, je iz kotlička omamno dišalo.

Martin Štrigl je večkrat raztegnil meh in poskrbel za dobro razpoloženje ne samo naše ekipe, temveč vseh udeležencev in obiskovalcev. Po končanem tekmovanju so obiskovalci golaž lahko poizkusili.

Ocenjevalna komisija je budno spremljala celotno dogajanje in na koncu izbrala zmagovalno ekipo – OZVVS Laško, ki je iz rok poveljnika vojašnice podpolkovnika Boštjana Močnika prejela pokal Vojašnice Celje.

Ostali sodelujoči smo prejeli zahvalo za sodelovanje. Veterani Šoštanj se bomo tekmovanja zagotovo udeležili tudi prihodnje leto.

Leon Stropnik

Foto: arhiv

ŠTPM

Dobrodošli na letališču ŠTPM (Še ta počasnemu mine). Dvodnevni let do Mozirja se je letos pričel v petek, 15. maja in končal v soboto, 16. maja.

Potovanje je organizirala agencija Jezerski zmaj iz Velenja, ki nas je popeljala na prav posebno orientacijsko obarvano avanturo. Naši mladi potniki (ali GG-ji) so leteli v razredu Mini in destinacijo dosegli v rekordnem času, s čimer so si prislužili 1. mesto med potniki na njihovem letalu. Po napornem in dolgem letu smo si v tropskem Mozirju privoščili dobrote iz žara in se posladkali s sladoledom. Kljub turbolencam in začetnemu slabemu vremenu smo se imeli super in komaj čakamo na povratni let naslednje leto!

RPG Šoštanj

Foto: Nejc Sušin

ISKANJE ZMAJČKA

Foto: Nejc Sušin

Vnedeljo, 10. 5. 2015, so se naši medvedki in čebelice opravili v Sončni park, kjer smo zmajčku Štefanu pomagali pregnati škratka Zlobo, ki je začaral njegova dobra prijatelja – medvedka Tonka in čebelico Tinko.

Naši murni ter medvedki in čebelice so se odlično izkazali in dosegli odlične rezultate, vsem tekmovalcem čestitamo.

Vsi komaj čakamo, da se naslednje leto ponovno vidimo na »Zmajčku«.

RPG Šoštanj

VIKENDOV »SIN« NAJBOLJŠA SKLADBA V CELOTI

Vpetek, 24. aprila se je v Podčetrtku odvijal že 20. Festival Slovenska polka in valček. Med dvanajstimi skladbami, šestimi polkami in šestimi valčki, so nagrado za najboljšo polko prejeli Ognjeni muzikanti s skladbo Našel te bom. Najboljši valček in najboljša skladba v celoti po mnenju strokovne komisije hkrati pa je postala skladba Sin, v izvedbi ansambla Vikend.

Vodja ansambla Vikend, Rajko Petek, je povedal, da ko so stopili na oder festivala, so imeli štirje od petih članov v mislih svoje otroke in se vrnili v čas nazaj, ko so se ti otroci rojevali. »Občutki, ki nas navdajajo po festivalu so zelo lepi in jih je težko opisati, zato vsakemu ansamblu, ki pridno dela in ne obupa na svoji poti iz srca privoščimo zmago! Mislim, da so naša čustva še bolj »privrela« na

plan, ko smo po razglasitvi še enkrat zaigrali valček. Zaigrali smo ga veliko bolj sproščeno in še bolj z občutkom in to so dogodki, ki bodo do konca življenja ostali zapisani v naših srcih«, je povedal Rajko. Člani ansambla Vikend bi se radi zahvalili vsem, ki jih podpirajo na njihovi poti. »Mi se bomo trudili še naprej in bomo ustvarjali nove viže ter vas razvajali z njimi! Glasba je čustvo, ki v ljudeh sproži pozitivno energijo in brez nje bi bilo naše življenje prazno, pusto. Veseli smo, ker lahko ljudem dajemo nekaj, zaradi česar je njihovo življenje lepše. To smo muzikanti«, je še dejal Rajko.

Kaj se bo dogajalo v ansamblu Vikend v prihodnje? Rajko pravi, da imajo v načrtu posneti nekaj videospotov ter v mesecu oktobru prirediti svoj koncert. Veliko delajo še na zabavni glasbi. »Dela imamo ogromno in to nam je všeč. Smo na začetku svoje poti in potrebno bo trdo delati, da bomo ustvarili iz sebe res neko lepo zgodbo. Želimo si, da bomo ljudem vedno lahko dali tisto, kar jih bo spravljalo v dobro voljo«, je za konec strnil Rajko Petek.

Tudi v uredništvu Lista jim za zaslužen zmago iskreno čestitamo.

Melita Jelen

Foto: arhiv

REKREACIJA

Vprvi polovici meseca maja smo zaključile z rekreacijo, ki smo jo imele vsak ponedeljek od meseca oktobra dalje pod vodstvom Marije Vačovnik.

Zaključile smo jo s pohodom na Pusti grad in obvezno pico pri Strnišu.

Letos se nam je pridružilo kar nekaj novih udeleženk in skupaj bomo ponovno v oktobru pod vodstvom Marije, da se družimo in poskrbimo za dobro počutje v zimskem času.

V.R.

Foto: arhiv

POLETNE AKTIVNOSTI 2015 V MS ŠOŠTANJ

SREDA, 17.6.2015	
14:00-16:00	Kegljanje na kegljišču v sodelovanju s KEGLJAŠKIM KLUBOM ŠOŠTANJ in MESTNO KNJIŽNICO ŠOŠTANJ. Obvezni so čisti športni copati.
PETEK, 19.6.2015	
20:00 - 21:40	Ogled pustolovskega trilerja THEEB. Cena vstopnice je 5 EUR. Prevoz v Velenje po dogovoru z Natalijo Novak, vodjo MS Šoštanj.
SOBOTA, 20.6.2015	
14:30 -	Ogled oglarjenja na Pristavi. Prevoz na Pristavo po dogovoru z Natalijo Novak, vodjo MS Šoštanj.
18:00 - 19:40	Ogled sinhronizirane animirane komedije VRVEŽ V MOJI GLAVI. Cena vstopnice je 5 EUR. Prevoz v Velenje po dogovoru z Natalijo Novak, vodjo MS Šoštanj.
NEDELJA, 21.6.2015	
19:00 - 20:30	Ogled dokumentarnega filma POGLED TIŠINE. Cena vstopnice je 5 EUR. Prevoz v Velenje po dogovoru z Natalijo Novak, vodjo MS Šoštanj.
PONEDELEK, 22.6.2015	
20:00 - 21:30	Ogled romantične komične drame ZGODBE O KONJIH IN LJUDEH. Cena vstopnice je 5 EUR. Prevoz v Velenje po dogovoru z Natalijo Novak, vodjo MS Šoštanj.
TOREK, 23.6.2015	
17:00 - 18:00	Sodelovanje s STRELSKIM DRUŠTVOM MROŽ na dnevu odprtih vrat. Prevoz v Velenje po dogovoru z Natalijo Novak, vodjo MS Šoštanj.

SREDA, 24.6.2015	
14:00 - 16:00	Kegljanje na kegljišču v sodelovanju s KEGLJAŠKIM KLUBOM ŠOŠTANJ in MESTNO KNJIŽNICO ŠOŠTANJ. Obvezni so čisti športni copati.
17:00 - 18:00	Sodelovanje s STRELSKIM DRUŠTVOM MROŽ na dnevu odprtih vrat. Prevoz v Velenje po dogovoru z Natalijo Novak, vodjo MS Šoštanj.
PETEK, 25.6.2015	
8:00 - 13:00	Pohod v Lokovico do kmetije Dornik in ogled živali. Za malico poskrbijo udeleženci sami. Zbirno mesto je pred MS Šoštanj. Vodja pohoda je Natalija Novak, vodja MS Šoštanj.
18:00 - 19:40	Ogled družinske pustolovščine KAPITAN SABLJEZOBI IN ZAKLAD LAME RAME. Cena vstopnice je 5 EUR. Prevoz v Velenje po dogovoru z Natalijo Novak, vodjo MS Šoštanj.
20:00 - 21:40	Ogled komedije TED 2. Cena vstopnice je 5 EUR. Prevoz v Velenje po dogovoru z Natalijo Novak, vodjo MS Šoštanj.
PONEDELEK, 29.6.2015	
20:00 - 22:00	Ogled komične drame CENA SLAVE. Cena vstopnice je 5 EUR. Prevoz v Velenje po dogovoru z Natalijo Novak, vodjo MS Šoštanj.
TOREK, 30.6.2015	
17:00 - 18:00	Sodelovanje s STRELSKIM DRUŠTVOM MROŽ na dnevu odprtih vrat. Prevoz v Velenje po dogovoru z Natalijo Novak, vodjo MS Šoštanj.

Od 29.6.2015 do 3.7.2015 SODELUJEMO NA ORATORIJU v dogovoru z gospodom kaplanom Markom Rakunom in katehistinjo Mojco Štruc.

Lep pozdrav! Natalija Novak

KLEPET POD PUSTIM GRADOM

Tokrat je Klepet pod Pustim gradom, zaradi bližajočih prvomajskih praznikov izjemoma potekal predzadnji četrtek v mesecu in ne zadnji, kot je to že ustaljena praksa. Aprilski gost v Muzeju usnjarstva na Slovenskem (MUS) je bil pesnik, pisatelj in dramatik Peter Rezman, ki ga verjetno ni potrebno posebej predstavljati, saj so njegova dela vedno zanimiva in zelo brana.

Foto: Jernej Hozjan

Član Društva slovenskih pisateljev in uredniškega odbora revije Monitor, je poezijo začel objavljati v poznih sedemdesetih letih prejšnjega stoletja kot aktivni član Šaleškega literarnega društva Hotenja. Na slovenski literarni sceni se je uveljavil kot prozaist, katerega motivi in ideje za njegova dela prihajajo iz rudarstva in rudarskega življenja. Za svojo zbirko sedmih novel Skok iz kože je leta 2009 prejel nagrado fabula, ki jo časopis Dnevnik podeljuje za najboljšo zbirko zadnjih dveh let, nato pa še v istem letu plaketo Občine Šoštanj. Leta 2010 je bil uvrščen v antologijo proze sodobnih slovenskih pisateljev, njegova zbirka Nujni deleži ozimnice pa je bila uvrščena med deset najboljših zbirk kratke proze, prav tako za Dnevnikovo nagrado fabula 2011. Njegov drugi roman Zahod jame se je uvrstil med peterico finalistov za nagrado kresnik 2013, ki jo podeljuje časopisna hiša Delo za najboljši roman preteklega leta.

Na klepetu smo izvedeli tudi veliko podatkov iz njegovega udejstvovanja na ostalih področjih, predvsem ekologije, v osemdesetih in devetdesetih letih prejšnjega stoletja. Takrat je namreč Šaleška dolina doživljala težke čase zaradi velike onesnaženosti okolja. Predvsem zaradi delovanja lokalnih energetskih obratov Premogovnika Velenje in Termoelektrarne Šoštanj. Ravno ta ekološka problematika je bila glavna tema velikega števila njegovih kolumn in člankov v časopisu, sploh lokalnem, s katerimi je opozarjal na brezvestno ravnanje človeka z okoljem. Poleg literarnega in družbenega udejstvovanja je kar nekaj časa namenil tudi dramaturškemu ustvarjanju. Napisal je scenarije za kar lepo število gledaliških iger, od katerih je vsekakor najbolj znana komedija Knapovska večerja. Vsekakor je treba poudariti, da Peter Rezman s svojim duhovitim pa tudi zelo realističnim pogledom na svet pritegne pozornost povsod kjer je prisoten. Njegova dela pa to le še potrjujejo.

Jernej Hozjan

TABORNIŠKI VEČER

VMuzeju usnjarstva na Slovenskem se je odvijala zanimiva prireditev z naslovom Taborniški večer.

V nabito polnem prireditvenem prostoru so si lahko obiskovalci ogledali tri filme znanega režiserja Andreja Mlakarja. Na tematiko življenja

tabornikov rodu Pusti grad Šoštanj v letu 1973. Taborništvo, ki ima sicer v Šaleški dolini dolgoletno tradicijo, je bilo na teh posnetkih prikazano na malo drugačen, nevsakdanji način. Prvi film z naslovom Po poteh partizanske Jelovice in Pokljuke je prikazoval skupino tabornikov rodu Pusti Grad Šoštanj, ki se je v okviru bivakiranja in pohodništva podala po poteh spominskih obeležij NOB. Naslednji izmed posnetkov z naslovom Tabor, je prikazoval en dan v življenju tabornikov rodu Pusti grad Šoštanj v Kajuhovem taboru v Ribnem, kjer taborijo vsi rodovi iz Šaleške doline že vrsto let. Ribno je kraj, ki je v letih taborjenja postal že kar legendaren in med taborniki Šaleške doline pomeni že kar nekakšen sinonim za taborjenje. V tretjem kratkem igranem filmu imenovanem Baza B-X, pa je avtor predstavil gledalcem enega najatraktivnejših taborniških dogodkov in sicer krajo zastave sosednjega tabora. Za taborniški rod je namreč največja sramota, če mu iz tabora ukradejo zastavo. Ta filmski prikaz je bil namenjen v prvi vrsti tistim, ki jim taborniški običaji niso tako blizu in so lahko na tem taborniškem večeru kratkih filmov, vsaj za odtenek bolje spoznali kako zanimivo in pestro je življenje sredi narave.

Jernej Hozjan

Foto: Katarina Fužir

KDOR USTVARJA, ŽIVI DVAKRAT

Likovni svet Jožice Klanfer

Kakšen je svet likovne ustvarjalke Jožice Klanfer, ki od 28. maja dalje razstavlja v Mestni galeriji Šoštanj? Preprosto lep! Čist, izčiščen, kot je v svoji likovni kritiki zapisal akademski slikar Denis Senegačnik, njen mentor in eden izmed učiteljev, pri katerih Klanferjeva pridno izpopolnjuje svojo naravno danost likovnega ustvarjanja.

Jožica Klanfer slika od leta 1998, ko je po odhodu iz aktivnega življenja dolgoletne pridne in natančne bančnice, želela v svoje življenje vnesti barve. Ko je želela skozi barve in motive pokazati kako ga doživlja, ponotrani in izrazi. V kakšnem spominu še vedno stoji njena domača hiša, kakšnih barv so rože okoli nje, kako doživlja pokrajino, ljudi, svoje bližnje. Včlanitev v društvo šaleških likovnikov, v katerega je včlanila tudi svojega moža, je bil prvi korak, ki je pravzaprav oba Klanferjeva zasidral v svet umetnosti, ki ga v obdobju, ko se sicer veselita svojih odraslih sinov in se igrata z vnuki, živita polno, kot bi ga živela celo življenje. Jubilejna in hkrati pregledna razstava Jožice Klanfer, ki je želela svoj okrogli jubilej praznovati v rodnem Šoštanju in med likovniki ter seveda citrarkami Marjankami, katerih članica je od leta 2003, je obogatena z certifikati in priznanji, ki jih je prejela za svoja dela. Cilj, doseči Zlato paleto, je seveda samo vprašanje časa.

Društvo šaleških likovnikov združuje v svojih vrstah različne avtorje, Jožica Klanfer je zagotovo tista, ki je pokazala izreden talent, marljivost, zvedavost in urejenost. Ali kakor jo je ocenil njen mentor... če so hiše v katerih ji je bil dan dar slikarskih užitkov, je to Jožica Klanfer

Foto: Dejan Tonkli

s svojo lastno in prepoznavno likovno poezijo.

Med drugim je zapisal: Kadar izbere vtis, se s sproščenostjo in doslednostjo loti slikanja, ki je s skoraj filigranskim pristopom in koncentracijo zaznamovano za dokončan in iz popoln izdelek. Jožica svoje slikarstvo približa realnosti do konca, gre pa tudi dlje. V figuralnih detajlih nakaže napreden preskok v izrazu in likovni govorici in tukaj gre naprej izrazno in po pristopu. Ključu prekrivanja je jedro njenega izraza o prostoru, v pejzažu, portretu ali v objektih.

Fotografsko naslikan del celote slikovne površine je lahko tudi izrezan in ponovno na-

lepljen na ozadje. Dejansko in navidezno je takšno vse tisto zaznano kar smo opazili, kar gledamo, pri njenih delih pa je očiten in zlahka dojemljiv občutek po izčiščenju ploskve kot osnovnega likovnega elementa katerega obvlada in ga zavestno in z zanosom uporabi.

Uspešni članici društva je čestital tudi predsednik društva predsednik Salih Biščić, razstavo pa je otvoril direktor Zavoda za kulturo Šoštanj, Kajetan Čop, ki je v svojem in v imenu zavoda izrazil zadovoljstvo nad bogato in izvirno ustvarjalnostjo Jožice Klanfer.

Milojka B. Komprej

MENJAVA ČLANSTVA

Oktet Zavodnje, ki neprekinjeno deluje že 38 let je v zadnjih mesecih nekoliko spremenil članstvo. Znano je, da sta oktet zapustila dva člana, strokovni vodja Jože Grabner pa je v tem času intenzivno iskal primerne glasove. Kot dolgoletni vodja tega sestava je seveda natančno vedel, kaj oktet potrebuje, zato si lahko obetamo, da kvaliteta ne bo trpela.

Na drugem tenorju bomo zdaj prisluhnili Janezu Matku, prvi tenor pa je po novem Janko Potočnik. V taki zasedbi jim bomo prisluhnili že 23. junija v Mestni galeriji Šoštanj, na odprtju razstave Jožeta Svetina. Kmalu zatem se bodo, 25. junija predstavili še v Zavodnjah.

Novi pevci so že osvojili dosedanja repertoar, v jeseni pa želijo vnesti v svoj program spet kaj novega.

Milojka B. Komprej

Foto: arhiv

»Znanost je resnično veličastna ...«

Pravi 24-letna Jana Obšteter in dodaja »Najboljši je občutek njenih brezmejnih možnosti.« Mlada in perspektivna, uspešna in vztrajna Ravenčanka je leta 2013 diplomirala na Biotehniški fakulteti v Ljubljani. Magistrski študij opravlja v Edinburgu, v evropski, če ne celo svetovni prestolnici človeške in živalske kvantitativne genetike.

Lani je za raziskovalno nalogo s področja genetike prejela fakultetno Prešernovo nagrado. Večina se zadovolji s tezo, ki jo postavi znanost, in če znanost pravi, da je 98 % človeške DNK odvečne, za večino tako je. A ne za Jano. Zanj je to odskočna deska za novo raziskavo. 24-letnica je odkrila svojo veliko ljubezen v dobesedno minimalnih stvareh - v mi-

kro svetu, ki jo navdušuje.

Jana, kako bi se opisala?

Optimistična, pozitivna oseba z veliko energije in motivacije. Oseba, ki ji kariera in profesionalni uspeh pomenita veliko, vendar še vedno ne več kot dobri medčloveški odnosi in čas, preživet s prijatelji in družino.

Naštela bom 4 samostalnike. Kako bi jih razporedila v hierarhično lestvico (od najmanj pomembnega do najbolj pomembnega) in jih povezala s svojim življenjem: Ljubljana, biotehnologija, Edinburg, genetika.

Biotehnologija – študij biotehnologije mi je sprva predstavljal samo sredstvo za študij genetike, vendar sem to področje znanosti med dodiplomskim študijem iskreno vzljubila, saj je zelo pragmatično in omogoča udejstvovanje v kopici različnih industrij. Seveda mi je pri srcu tudi zato, ker sem preko tega spoznala ogromno čudovitih ljudi, prijateljev in profesorjev, ki so še vedno velik del mojega življenja.

Edinburg – najbrž sem ga na drugo mesto postavila izključno zaradi tega, ker sem tukaj šele kratek čas. Drugače je mesto prečudovito, zelo zeleno in na vsakem vogalu skriva nov košček zgodovine in zapuščine. Seveda tudi škotska kultura veliko pripomore k edinstvenosti mesta. Ljubljana – še vedno moje najljubše mesto. Nanj me veže toliko lepih spominov, toliko kavic, čvekov, stalnic »pivce za živce« ... Je tudi mesto, ki mi je omogočilo vstop v svet znanosti, zato mi je še toliko bolj pri srcu.

Genetika – moja ljubezen vse od zadnjega letnika srednje šole, ko so nas seznanili, kako se deduje barva oči, krvna skupina ..., čeprav je to pomenilo, da so nekateri sošolci resno podvomili o podatkih na svojih rojstnih listih. Vse od takrat mi vsako predavanje in vsaka ura raziskovanja potrđita, da sem se prav odločila, saj mi delo v genetiki resnično predstavlja užitek in zadovoljstvo.

Kaj si želela postati kot otrok – kaj je bil tvoj sanjski poklic takrat?

Kolikor se spomnim, sem vedno želela postati učiteljica. Zdi se mi, da sem bila nekaj časa prepričana, da bom učiteljica angleščine. Mama sicer trdi, da sem hotela postati advokat.

Danes verjetno ni več tako ...

Želje o karieri odvetnika so že davno izpuhtele. Verjetno takrat, ko so se moji možgani odločili, da se bodo razvili v naravoslovni smeri. Ideja o poučevanju pa mi je še vedno pri srcu. Zlahka se vidim nekega dne delati v akademiji, saj je posredovanje znanja mlajšim generacijam nekaj najbolj pomemb-

Jana Obšteter trenutno živi in opravlja magistrski študij v škotski prestolnici.

Foto: osebni arhiv Jane Obšteter

nega. Misel, da lahko s poučevanjem oblikuješ mlade in jim pomagaš začrtati profesionalno pot, je neprecenljiva.

Kaj pa zanimanje za naravo, biologijo, za mikroorganizme? Te je to zanimalo že kot otroka?

Verjetno smo kot otroci vsi navdušeni nad vsem, kar raste in leze, v osnovni šoli pa se navdušujemo nad biologijo človeka – kako smo sestavljeni in kako funkcioniramo. A mene kot otroka žužki niso preveč fascinirali, tudi v osnovni šoli nisem marala biologije. Po pravici povedano, še danes nimam prevelikega zanimanja za področje »klasične« biologije, ki zajema znanje o rastlinah in živalih, tudi nimam znanja o tem področju. Moj interes v znanosti temelji na mnogo manjšem, mikro oziroma nano svetu. Če se spustimo na raven celice, smo že skoraj tam. Tudi znotraj genetike me še vedno najbolj zanima področje človeške genetike, saj se dobro povezuje z medicino in farmacijo – to sta področji, kjer se lahko rezultati naših raziskav uporabijo v praktični znanosti in navsezadnje spremenijo življenja posameznikov. Nasploh me je področje genetike fasciniralo, saj ni sama »piflarija«. Nasprotno, zahteva veliko logičnega razmišljanja, povezovanja, ne deluje po principu »uči knjigo sine«. Ker sta bili tudi matematika in fizika vedno med mojimi najljubšimi predmeti, se mi je zdela genetika popolna kombinacija vsega, kar me je zanimalo.

Po končani gimnaziji si se odločila za študij na Biotehniški fakulteti v Ljubljani, kjer si leta 2013 tudi diplomirala. Kaj ti je prinesel oziroma dal študij? Si že v času dodiplomskega študija delala v okviru svoje smeri?

Dodiplomski študij mi je dal ogromno znanja. Nihče od sošolcev na začetku študija sploh ni vedel, kaj natančno biotehnologija je, tako da

smo se morali v prvem letniku to najprej naučiti, da smo doumeli, v kaj smo se sploh spustili. Imela sem veliko srečo, da so bili vsi moji sošolci zelo zagreti za študij in raziskovanje ter zelo ambiciozni – v pozitivnem smislu seveda. Nekako smo eden drugega motivirali do te mere, da nas je večina poiskala dodatno delo v različnih laboratorijih na Biotehniški fakulteti ali na Biološkem in Kemijskem inštitutu, kjer smo v prostem času prostovoljno pomagali z namenom nabiranja izkušenj in znanja. Tako sem v drugem letniku začela poleg študija še delati v laboratorijih, najprej na oddelku za rastlinsko biotehnologijo, kasneje pa na oddelku za animalno (živalsko) genetiko. Tam sem bila tri leta del raziskovalne skupine Integratomics TIME, ki deluje pod vodstvom prof. Tanje Kunej. Pod njenim okriljem sem napisala diplomsko nalogo, to delo pa mi je pomagalo do objave (soavtorstva) treh znanstvenih člankov, udeležbe in prispevkov na štirih znanstvenih simpozijih.

Zdaj si študentka magistrskega programa, a si Ljubljano zamenjala za škotsko prestolnico, Edinburg. Kako to? Zakaj ravno Edinburg?

Pravzaprav je bil Edinburg kar očitna izbira, saj je zagotovo evropska, če ne celo svetovna prestolnica človeške in živalske kvantitativne genetike. Če malo pojasnim – v Edinburgu se nahaja tudi Roslin inštitut, kjer so pred leti klonirali ovco Dolly. Poleg Roslina ima Edinburg zelo močen inštitut za človeško genetiko, veliko se vplaga v to področje. Tudi vsi vodilni raziskovalci tega področja trenutno delujejo ali pa so med svojim življenjem delovali v Edinburgu. Poleg tega univerza v Edinburgu kotira zelo visoko na univerzitetnih lestvicah, zadnja jo je uvrstila na 29. mesto na svetu, in je ena najstarejših britanskih univerz. Univerza v Edinburgu je bila dom mnogim izjemnim znanstvenikom, kot sta Charles Darwin in Alexander Graham Bell, tako

da je zelo dober prostor za inspiracijo in motivacijo.

Si navdušena nad Škotsko? S čim te je prepričala pokrajina? Se boš sploh vrnila domov?

Seveda! Edinburg je prečudovit, Škotska je prečudovita ... Seveda ima svoje pomanjkljivosti, kot vsaka država, ampak kot študentka nimam toliko opravka z njimi. Meni osebno je najbolj všeč življenje ob morju in dejstvo, da sem lahko v 10 minutah iz središča mesta na plaži. Sicer ni ravno kopalna temperatura, saj govorimo o Severnem morju, ampak je prijetno, ko se zbudiš ob zvokih galebov.

Domov se bom zagotovo vrnila, že zaradi štipendijskih obveznosti, ki jih imam v Sloveniji. Tudi drugače me na dom veže preveč dobrih tako družinskih kot tudi prijateljskih odnosov, tako da Slovenije ne bi kar tako zapustila. Velika Britanija je kulturno precej drugačna od Slovenije, delo jim pomeni veliko več, zato mu posvetijo veliko večji del svojega časa kot mi. Poleg tega bi želela še izkušnjo življenja v kakšni drugi državi, saj s tem rasteš kot oseba. Vsako novo okolje prinese nove izkušnje in modrost, te obogati z novim pogledom na svet. Doktorski študij je naslednja odlična priložnost za menjavo okolja, tako da že imam nekaj držav v mislih.

Če primerjaš študij v Sloveniji in na Škotskem, kaj opažaš?

Glavna razlika je, da Univerza v Ljubljani skrbi le za akademski del študentovega življenja, ne pa tudi za druge vidike, ki so enako pomembni na poti do uspeha. Usklajevanje študijskih obveznosti in razvedrila sta glavni poti do uspeha. Vsi potrebujemo čas »off-work«, čas za kavo, pivo, za telovadbo, da poskrbimo za svoje fizično kot tudi mentalno zdravje. Tega se študentska organizacija in univerza tukaj

Udeleženci 1. Simpozija raziskovalne mreže Integratomics TIME 2012.

Foto: osebni arhiv Jane Obšteter

zavedata mnogo bolje kot pri nas. V Edinburgu vidiš znak univerze na vsakem vogalu, saj si univerza lasti mnogo objektov, ki omogočajo študentom izvedbo dejavnosti – telovadnica, lokali, bari, kavarne, restavracije, bazen. Mesto na ta način tudi živi in diha z univerzo. Še ena stvar je, in sicer se profesorji – vsaj na podiplomski ravni – spustijo na veliko bolj osebno raven. To je najbrž tudi posledica malih magistrskih programov – npr. na naši smeri nas je samo 15. Tako se kot študent dejansko počutiš kot del stroke in del raziskovalne skupnosti.

Lani si prejela fakultetno Prešernovo nagrado za raziskovalno nalogo z naslovom: "Genetska raznolikost reguloma nekodirajočih RNA pri vretenčarjih," izdelano pod mentorstvom že prej omenjene prof. dr. Tanje Kunej. Sliši se precej zapleteno. Razloži nam, kaj si raziskovala.

Genetika se ukvarja z raziskovanjem dednega materiala, DNK. Do nedavnega je bilo mišljeno, da je 98 % človeške DNK t. i. odvečne DNK (angl. junk DNA), ki nima popolnoma nobene vloge. V zadnjih letih so raziskave obrodile mnogo dokazov, da ta DNK, imenovana nekodirajoča DNK, saj ne kodira proteinov, navsezadnje le ni tako nepomembna in da je udeležena v ključne biološke procese v celici.

Naloga spada na področje genomike in bioinformatike, kar pomeni, da smo kot vir genetskih podatkov uporabili mnogo internetnih zbirk. Posledično večina naloge ni bila opravljena v t. i. »mokrem laboratoriju« - to je tam, kjer ljudje nosijo halje – ampak je velik del naloge predstavljal računalniški del in analiza podatkov. Seveda smo dodali tudi laboratorijski del, ki je služil za potrditev naših predvidevanj na podlagi računalniškega dela.

Kaj oziroma koliko ti pomeni takšna nagrada?

Sama nagrada je seveda dobra referenca za prihodnost. Kakorkoli, več kot sama nagrada mi pomeni znanje, ki sem ga pridobila med pisanjem naloge, in sama izkušnja priprave takšnega obsežnega dela. To je s seboj prineslo tudi veliko spretnosti, ki jih je bilo treba razviti v takšnih okoliščinah – komuniciranje z mentorjem in ostalimi raziskovalci, spretnosti pisanja znanstvenih publikacij in podobno. Seveda, nagrade sem zelo vesela, ampak v resnici je veliko več kot le nagrada – je izkušnja za življenje.

Marie Curie je nekoč zapisala »Jaz sem med tistimi, ki mislijo, da je znanost veličastna. Znanstvenik v svojem laboratoriju ni samo tehnik, temveč tudi otrok, postavljen pred naravni fenomen, ki ga navdihuje kot pravljica.« Bi se strinjala?

Znanost je resnično veličastna – najboljši je občutek brezmejnih možnosti. Na svetu je še toliko nerazumljenih stvari, toliko fenomenov neraziskanih. Občutek in vedenje, da lahko s svojim delom pripomoreš k temu, da se še en del te ogromne sestavljanke postavi na svoje mesto, je navdušujoč! In občutek, ko prispevaš z boljšemu razumevanju delovanju sveta in narave, je neprecenljiv. Še posebno, če lahko ta podatek prispeva k izboljšanju življenja posameznikov in družbe nasploh.

Kakšni so tvoji načrti za prihodnost? Kje se vidiš čez 5, 10 let?

Moji cilji za prihodnost so malo zamegljeni, saj se še vedno iščem znotraj področja genetike. Zagotovo vem, da je naslednji korak doktorat, moram pa še ugotoviti, na katerem specifičnem področju, zato si bom najbrž pred tem vzela pol leta ali pa eno leto za razmislek. O dolgoročnih ciljih – o petih, desetih letih – je težko govoriti, saj niso odvisni samo od mene, ampak tudi od priložnosti, ki mi jo bodo drugi ponudili na naši poti. Moja želja je zagotovo sčasoma pristati v akademiji, ki združuje tako poučevanje kot tudi raziskovanje. Ne morem pa reči, da me ne mika delo v industriji ali v klinični genetiki.

Jana, najlepša hvala za tvoj čas. Veliko uspehov tudi v prihodnje!

Jana Obšteter (na levi) in njena mentorica prof. Tanja Kunej.

Foto: osebni arhiv Jane Obšteter

NOGOMETNI KAMP NK ŠOŠTANJ 2015

Nogometni klub Šoštanj bo tudi letos organiziral nogometni kamp. Prireditev je postala že kar tradicionalna in vsako leto znova smo veseli lepega odziva otrok.

To leto bo prireditev še malo bolj pomembna, saj bo kamp potekal v sklopu praznovanja 95. obletnice nastanka kluba. Letos bo kamp potekal na nogometnem igrišču v Šoštanju, od 15.6. do 20.6. v popoldanskem času, sobotna zaključna prireditev pa bo dopoldan. Na kamp se lahko prijavijo otroci stari od 5 pa do 14 let (vabljeni so fantje in punce). Čeprav je v prvi vrsti namenjen osvajanju nogometnih veščin, je namen kampa tudi druženje in zabava na svežem zraku. Prav s tem namenom smo letos v svojo družbo povabili tudi skavte, tabornike, planince in gasilce, ki bodo popestrili dogajanje. Cena šest dnevnega druženja je 30€, v ceno je vključeno varstvo, trening s strokovno usposobljenimi trenerji, malica in osvežilna pijača vsak dan, diploma, spominska majica, darilo... Za vse informacije in prijave se obrnite na tel. št. 041 399 723 ali na email nk.sostanj@gmail.com

Pohitite s prijavi in si zagotovite zabaven in športen pričetek poletja.

Foto: arhiv

ŽOK KAJUH ŠOŠTANJ PREMAGALA TREMA

Peti krog male odbojke se v soboto, 9. maja, za domače odbojkarice ni začel obetavno. Kljub začetni tremi so dekleta ŽOK Kajuh Šoštanj povedle proti Goričankam in jih premagale z 2:1. Prednost domačega igrišča žal niso uspele izkoristiti v nadaljevanju, kjer jim je v tekmi s SIP Šempetrom spodletelo ravno v zadnjem nizu in so tako izgubile z 2:1.

Športna sreča se tudi v nadaljevanju ni želela nasmehniti Šoštanjčankam. V odločilni tekmi za drugo mesto v skupini in za pot v finale so z 2:1 bile boljše in bolj zbrane odbojkarice iz Braslovč.

Razočaranja žal niso mogle skriti, saj je bila želja po zmagi in dobri predstavi pred domačim občinstvom velika, morda prevelika. Kakorkoli, dekleta so odločena, da iz sobotnega poraza izluščijo le najboljše in nadaljujejo z igro, ki jih je pripeljala vse do vrat finala. Tokrat so se sicer zaprla, a zagotovo ne za dolgo, saj se bodo že naslednjo sezono z bogatejšimi izkušnjami nedvomno borila za najvišja mesta.

Že v soboto, 23. maja, jih čaka nova priložnost za odlično igro, kjer se bodo z ostalimi tremi ekipami borila za peto mesto.

Polfinalni turnir v šoštanjski dvorani Biba Röck pa je požel popoln uspeh z vidika organizacije. Domačemu klubu so na pomoč

Foto: Andreja Moškon

priskočili Občina Šoštanj, Kmetijska zadruga Šaleške doline, z.o.o., bistro Grudnik in sponzorji SPAR, Terme Topolšica, SRC, Galactica, Hudournik d.n.o., Simobil d.d., trgovina AS ter slaščičarna Lili, ki so z nagradami poskrbeli, da

je vzdušje kljub temu bilo zmagovalno za vse ekipe. K temu so z domačimi dobrotami pripomogle še mame in babice. Hvala!

Andreja Moškon

MIGALI SMO TUDI LETOS

Da je šport pomemben dejavnik otrokovega zdravega razvoja, se dobro zavedajo v Ravnah pri Šoštanju.

Z željo, da bi otrokom privzgojili zdrav in športno aktiven življenjski slog ter jih privabili stran od vse bolj mamljivih računalniških in tele-

vizijskih zaslonov v telovadnico in naravo, se je pred tremi leti v okviru ŠD Ravne ustanovil projekt pod sloganom Migajmo z Vesno in Simono.

Gre za telovadbo, namenjeno predšolskim in šoloobveznim otrokom, ki poteka enkrat tedensko od oktobra do maja v REKS-u v Ravnah

in njegovi okolici. V letošnjem letu je rekreacija potekala že tretje leto zapored, zadovoljnih otrok pa je vsako leto več. Otroci, razdeljeni v dve skupini glede na starost in sposobnost, pri telovadbi spoznajo različne gibalne, plesne in športne igre ter tako razvijajo motorične in finomotorične sposobnosti. Animatoriki z igrivo, raznoliko in šaljivo vsebino četrtkovih srečanj približata šport mladim. Dvoletni vaditeljici Simono Koren in Vesno Skaza sta zaradi bolniške in porodniške odsotnosti letos zamenjali Polona Spital in Katarina Mihelak.

Vsako leto ob koncu sezone pripravijo zaključno srečanje, na katerem se še zadnjič v šolskem letu skupaj poveselejo otroci, starši in animatoriki. Z združitvijo športne dejavnosti in dobre volje si polepšajo popoldne. Letos je zaključek športne vadbe potekal v četrtek, 7. maja 2015, na vsem dobro poznani lokaciji – pri REKS-u v Ravnah. Najprej so se otroci z vaditeljicama odpravili v lov na zaklad po mavrični poti med gozdnimi stezicami in na poti opravljali različne naloge. Uspešno opravljene naloge so jih pripeljale do skritega zaklada. Medtem so starši pripravili malico in poskrbeli za lakoto in žejo otrok, ko so se vrnili z iskanja zaklada. Sledilo je presenečenje, in sicer so jih obiskali člani Šaleškega folklornega društva Koleda. S plesom in glasbo so jim polepšali četrtkovo popoldne in poskrbeli, da so se tako otroci kot starši dobro razmigali.

Otroci so iskali skriti zaklad po mavrični poti.

Foto: Polona Spital

Nastja S. Naveršnik

TRENINGI V PLEZALIŠČU FLORIЈAN

Foto: arhiv

Pomlad je že dodobra zakorakala v poletje in odprli smo sezono treningov v plezališču v Florijanju.

Nekaj novih tečajnikov že uspešno osvaja jamarsko tehniko, katere se je treba obvezno najprej naučiti se v steni. Ko bo tu šlo res brez problema, potem začnemo obiskovati podzemni svet. Tečaj zahteva, da se znaš samostojno pripenjati na sidriščih, da osvojiš višino, najbolj pomemben je manever, ko pomaga prijatelju iz vrvi, če se mu kaj zgodi. Ta manever zahteva kar nekaj časa, da ga osvojiš in narediš čisto samostojno. Potem so tu še vozli, opremljanje smeri, izdelava sidrišča. Sliši se veliko, ampak z vztrajnostjo in dobrim napotki inštruktorja ni problema. Dela v jamarstvu je veliko. Raziskovalnega terena na Štajerskem ne primanjkuje in je težnja po novih jamarjih vse večja. Še vedno se nam lahko pridružite, kajti še bomo trenirali, še bomo uživali, kajti to je bistvo, da se imamo fajn in da spoznamo kaj novega. Naš kontakt jk.topolsica@gmail.com, da se ne boste preveč lovili, kje nas bi ulovili.

ZAČETEK POLETNE REKREACIJE ŠDG GABERKE

Vnedeljo, 17. maja 2015, so bili ljubitelji gibanja v naravi s strani Športnega društva Gaberke povabljeni na kolesarjenje do gostilne Rihter v Velunji in nazaj do Športnega igrišča v Gaberkah.

To je bila tudi priložnost za tiste, ki jim letos še ni uspelo zagoniti pedala na kolesih, saj se pot vije po dolini in je zato lažje kategorije. Vabilu se je odzvalo okoli 50 kolesarjev, ki so se zbrali pri Gasilskem domu v Gaberkah. Dan je bil kot nalašč primeren za kolesarjenje, saj se je po oblačnem dopoldnevu nebo delno zjasnilo. Na tem dogodku je bilo možno dobiti tudi zbirne kartončke za lažjo »A« ali težjo »B« kolesarsko transverzalo. Vse udeležence je na cilju kolesarjenja, na Športnem igrišču v Gaberkah čakal golaž, s katerim so lahko nadomestili izgubljene kalorije.

Športno društvo Gaberke obvešča, da bodo tudi skozi poletje potekale športne aktivnosti. Na Športnem igrišču v Gaberkah bo vsak ponedeljek od 19.00 ure dalje potekalo igranje namiznega tenisa, pikada, šaha in badmintona. Vsako sredo od 18.00 ure dalje pa bo organizirana odbojka na mivki.

A.Grudnik

Foto: A. Grudnik

TEKMOVANJE V NAMIZNEM TENISU NTK DIAMANT IN NTK SPIN

Vponedeljek, 18. maja 2015 je TD SKORNO, sekcija NT DIAMANT povabila na tekmovalno srečanje NTK SPIN iz Šoštanja.

Srečanja so postala že tradicionalna, vabila pa izmenično s strani enega ali drugega kluba. Tekmovanje je bilo v Domu krajanov Florjan-Skorno, kjer so sicer omejene kapacitete (le 3 mize za namizni tenis), pa tudi razsvetljava ni primerna. Pod takimi pogoji pač vadijo amaterski navdušenci namiznega tenisa NT DIAMANT za razliko od tekmovalnega NTK SPIN, ki se udeležuje tudi prvenstvenih tekmovanj. Da izravnamo očitno razliko v kvaliteti, pripravimo tekmovalne pare, sestavljene iz igralcev obeh ekip (ekipno mešani pari). Tekmovanje poteka v pravem tekmovalnem in borbenem duhu, ne manjka pa sproščenosti in dobrega razpoloženja po tekmovalni. Navadno gostitelji prevzamejo tudi organizacijo in stroške za primeren zaključek in druženje po tekmovalni. Predvsem pa radi slišimo, da smo tudi mi (NT DIAMANT) napredovali v igri, saj nimamo trenerja in se z igranjem ukvarjamo zares ljubiteljsko. Ampak tudi mi vzamemo vsako igro resno in takšen je tudi naš pristop. Istočasno je to za nas sprostitelj, druženje in tekmovalnost. Sodelovanje z NTK SPIN pa je dopolnitev izkušenj v igranju namiznega tenisa.

PREDSTAVITEV NTK DIAMANT:

Pobudnika in ustanovitelja NTK DIAMANT

Foto: Mirjana Ramšak

sta bila Jože Hajsek in Ivan J. Jakopanec, kasneje so se postopoma pridružili še ostali člani, tako da sedaj tekmuje istočasno do 16 igralcev v parih po sistemu žrebanja števil, za kar poskrbi Pavli Skornšek, Matej Skornšek pa navadno organizira medekipna srečanja in skrbi za obveščanje članov, saj je tudi predsednik TD

Skorno. Edina ženska predstavica – tekmovalka je Silva Skornšek, najstarejši tekmovalac v ekipi pa Ivan J. Jakopanec. Ime **DIAMANT** pomeni, da smo zelo trd nasprotnik, vsebinsko pa tudi ima svoj pomen: **D**(ruštvo) **I**(zvrstnih) **A**MA(terjev) **N**(amiznega) **T**(enisa).

Ivan J. Jakopanec

SCOUTBALL V ŠOŠTANJU

Da je taborništvo predvsem druženje smo vsi, ki ponosno nosimo rutice, že poosebili. Če pa druženje začnimo še s

športno aktivnostjo, je rezultat vrhunski – 4. Scoutball v Šoštanju.

Od ostalih moštvenih športov se scout-

ball loči po uporabi taborniške rutice, katero poizkušajo nasprotniki tekmovalcu s posestjo žoge odvzeti ter ga s tem izločiti iz igre.

14 ekip se je pod Pustim gradom v Šoštanju prvo majsko soboto športno družilo. Za nekatere je bila to povsem nova izkušnja, nemalo pa jih ta teren in to igro že preizkusilo. Najbolj spretni so domov odnesli lovoriko za 1. mesto, ostali pa novo taborniško izkušnjo in kakšno dobro taktiko, kako naslednje leto premagati nasprotnika.

Poleg tekmovalnega dela je letošnji scoutball postregel še s spremljevalnimi aktivnostmi. Mehurčkanje in taborniški koktajli so bili odlična popestritev zdaj že tradicionalnega Scoutballa v Šoštanju.

Šoštanjski taborniki smo resnično veseli, da smo se odločili za organizacijo tovrstnega tekmovanja in obljublamo, da bo naslednji Scoutball še boljši.

Torej, se vidimo naslednje leto zopet v Šoštanju!

Foto: arhiv

VULKANOV POHOD NA SNEŽNIK

Če bi bilo v teh dneh zelo vroče, bi lahko rekli, da je društvo Vulkan iz Belih Vod v soboto, 30. maja 2015, organiziralo planinski pohod z namenom, da pobegnemo od vročine.

Razpodovniku že vsi nestrpni vkrcali v avtobus, saj se nam je kar malo mudilo videti to, od mnogih opevano, slovensko lepoto. Pot nas je vodila proti Ljubljani in naprej mimo Postojne, Pivke proti Il-

dar varna. Ob poti pa toliko prekrasnih travniških in planinskih rožic, da bi človek kar obstal, sedel in cel dan opazoval te naravne lepote. Veliko rožic, ki smo jih občudovali ob poti, so predstavnice zahodnobalkanske flore in jih razen na Snežniku, najdemo le še na Velebitu, Dinari in tja do Črne Gore. Imeli smo res lepo vreme, kar na Snežniku niti ni tako samoumevno. Le primorska burja na odprtih predelih nas je od časa do časa prisilila, da smo oblekli vetrovke. Po dobrih dveh urah smo osvojili vrh in razgled je bil zares veličasten. Malo smo si odpočili, zrlili v daljavo, potem pa smo jo mahnili nazaj proti domu na Sviščakih. Tam smo organizirali piknik s slastnimi čevapčiči in hladno pijačo, z nami pa je bil tudi harmonikar Matej,, ki je poskrbel, da je bilo vzdušje prav domače. Uživali smo kot že dolgo ne. V objemu prelepe narave, popolnoma brez skrbi, v družbi svojih prijateljev in sokrajanov. Z vsakim kozarčkom je bilo bolj veselo in tudi utrujenost in boleče noge so bile pozabljene. Ura pa je bila neusmiljena in kljub neizmernemu uživanju smo morali zapustiti ta notranjski raj. Pospravili smo za seboj, kot se to spodobi in se odpravili proti domu. Čakala nas je še triurna vožnja nazaj proti domu. Na avtobusu je bilo seveda veselo, kot je vedno, ko se društvo Vulkan kam odpravi. Lepo nam je bilo, zares lepo in prehitro je minilo. Morda članom društva Vulkan res ni bilo potrebno pobegniti od vročine, smo pa preživeli prekrasen dan, v lepi, cvetoči naravi in se povzpeli na goro, ki so jo že mnogi opisovali, slikali, preučevali, občudovali in se navduševali nad njo. Zdaj smo njeni občudovalci tudi mi!

Društvo Vulkan

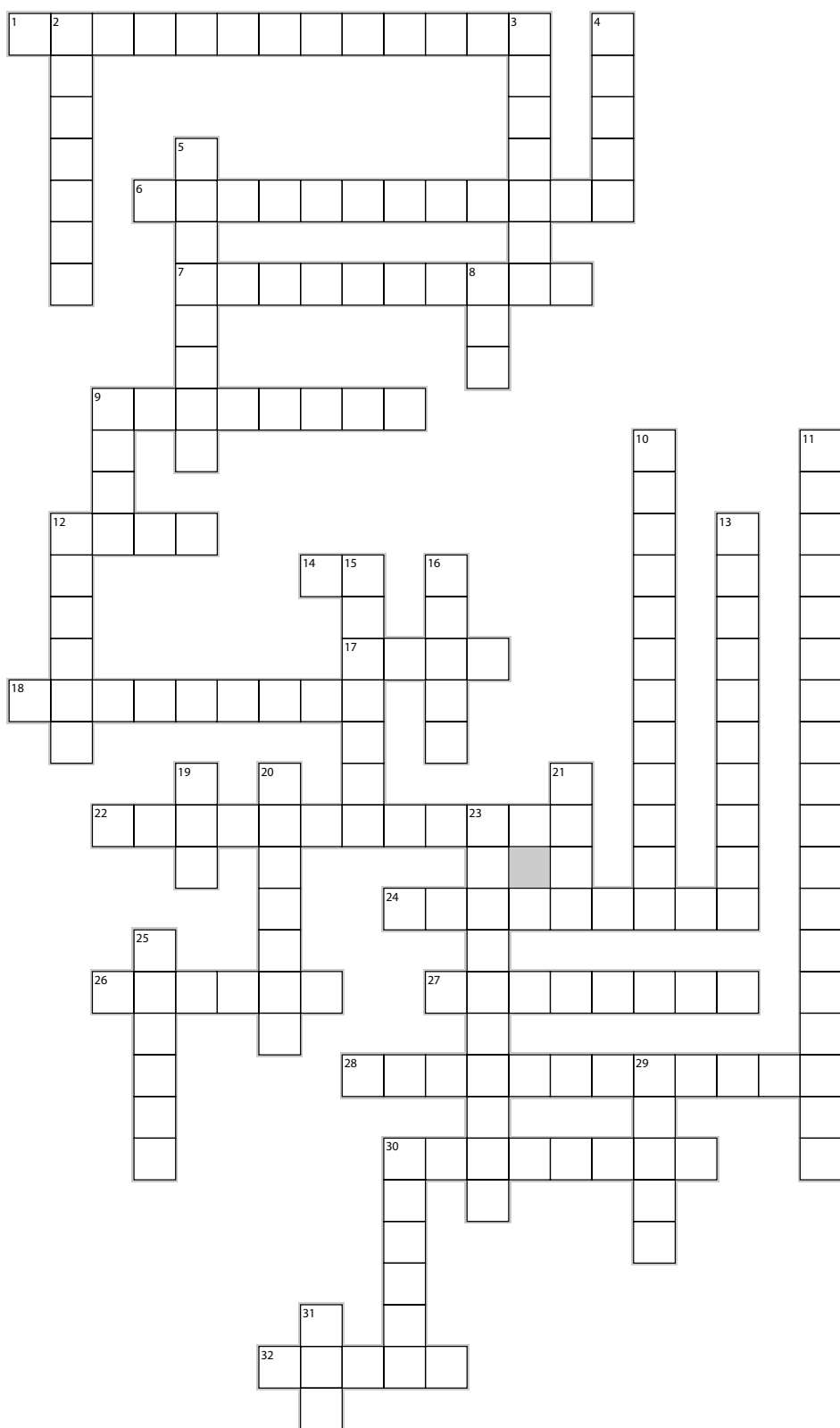

Foto: arhiv

A naš namen je bil mnogo več kot to. Snežnik je namreč najvišja slovenska gora južno od Alp ins svojimi 1796 m nadmorske višine viden z večine drugih slovenskih gorskih vrhov, seveda pa tudi sam nudi čudovit razgled po celotni Sloveniji, tja do alpskih gora, Tržaškega in Kvarnerskega zaliva. Pa vendar ta mogočni samotar nudi veliko več kot razgled in prijetno osvežitev v vročih poletnih dneh. Vrh Snežnika je naš najstarejši botanični rezervat in od leta 1964 zavarovan kot botanični vrt, kjer se prepletata alpsko in mediteransko - dinarsko rastlinje. Tu rastejo takšne rožice, ki jih ne vidiš povsod!

Zato ni čudno, da smo se ob 5. uri zjutraj pri

irski Bistrici. Po dobrih 20 km smo prispeli do Sviščakov (1242 mnm), ene od izhodiščnih točk za vzpon na Snežnik. Kako lepo je tam, na Sviščakih. S svojimi pristrčnimi hiškami, planinskim domom in cvetočimi travniki je ta pravljica kraj kar vabil, da bi namesto vrha Snežnika postal naš cilj za počitek v hladu in senci. A kdo bi želel zamuditi obljubljen razgled z vrha in celo vrsto redkih ali celo samo na Snežniku omejenih rastlin. Čakala nas je kaki dve uri dolga pešpot na vrh, ki je nekaj časa potekala po makadamski cesti in se končala na začetku botaničnega rezervata. Od tam naprej pa nas je vodila, v borovo grmičevje vsekana, planinska pot, ki je z vzponom proti vrhu postajala skalovita, ven-

Vodoravno

1. Drugo ime za perzijski zaliv
6. Prebivalka Šoštanja
7. Prebivalec Argentine
9. Železna cev, po kateri se pretaka plin
12. Pesnik, pisatelj, Prešernov nagrajenec (Jože)
14. Ernest Hemingway
17. Nekdanja nemška smučarka Miriam
18. Festival mladih kultur
22. Vrsta pri nas živeče sove
24. Dvig, dvigovanje
26. Pogrešek, pomota
27. Močnejša notranja kost goleni
28. Izurjenost
30. Kdor deluje v ilegali
32. Vrsta vina

Navpično

2. Rudar (starinsko)
3. Mesto v Šaleški dolini
4. Pihalni orkester v Šoštanju
5. Čohalo
8. Narodno osvobodilna borba
9. Uplenjena žival
10. Novela Prežihovega Voranca
11. Največji polotok v J Evropi
12. Skop človek
13. Slovenska himna
15. Sosednja država
16. Gozdarski čuvaj
19. Okrasna ptica kmečkih dvorišč
20. Kraj pri Šoštanju
21. Jed iz prosa
23. Uradna potrditev
25. Ekonomist Marko
29. Čustveno stanje, strast
30. Mesto na Filipinih
31. mlečni proizvod

**3 stvari, ki ženskam
izboljšajo razpoloženje:**

- LJUBIM TE,
- 50 % ZNIŽANJE,
- SHUJŠALA SI.

ŠALE

DOKTORSKI

Pred nebeškimi vrati stoji tip in vpije:

“Pa kaj je to? Kaj jaz počnem tukaj? Star sem komaj nekaj čez 50 let, redno telovadim, ne kadim, ne pijem, zgodaj hodim spat še v službi spim in sedaj se znajdem tukaj. Verjetno je to kakšna pomota! Prosim vas, dajte preveriti!”

“Ne vem... Še nikoli se nismo zmotili, - pravi sv. Peter - bom pa vsekakor preveril. Povejte ime in priimek.”

“Kuštrin, Konrad Kuštrin.”

“Kaj ste pa po poklicu?”

“Zdravnik. Dr. med., specialist anesteziolog.”

Sv. Peter nekaj časa brska po knjigi in reče:

“Aha, FIDES ja našel sem vas! Po naših podatkih ste umrli od starosti.”

“To je nemogoče! Poslušajte, star sem 50 let!”

“Ne vem”, reče sv. Peter, “mi smo sešteli vse ure, ki ste jih predložili za obračun opravljenih ur in ko smo sešteli, je izpadlo nekaj več kot 116 let...”

URA ZA SPOMIN

Gorenjec razlaga prijatelju: “Ta žepna ura je v naši družini že pet generacij. Meni jo je oče prodal, ko je bil na smrtni postelj

